

בנין הדקלי

עלון קיבוץ עין דומפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

נפלה עטרת ראשינו
בצער רב וביגון קודר אנו מודיעים על נפילתו של
בנינו היקר

סמ"ר **עידן רז** ז"ל

נפל במלחמת חרבות ברזל

ההלוויה תתקיים היום, יום רביעי, כ"ו תשרי תשפ"ד,
תאריך 11/10/2023 בשעה 16:00

בבית העלמין שבקיבוץ עין המפרץ

יושבים שבעה בבית המשפחה, קיבוץ עין המפרץ
משפחת רז

עלון מס 3 (3352), כ"ח תשרי תשפ"ד, 13 אוקטובר 2023

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

מינהל הקהילה / תמיד

חברים שלום,

ימים קשים עוברים עלינו. מדינתנו בוערת אחרי מתקפה חסרת תקדים ומפתיעה של החמאס ביישובי עוטף עזה. אנו נחשפים היום למחדל מאוד גדול, שמעלה שאלות רבות על יכולת התכנון וההכנה לאירועי קיצון שכאלה. תרחיש זה של חדירה לישובים צמודי גדר היה מוכר לנו, אך לא בגודל, בעוצמה ובתגובה המצומצמת של כוחותינו. ליבנו נמצא עם תושבי הדרום, ונגיש להם עזרה בכל דרך אפשרית.

רק אתמול ליוונו לדרכו האחרונה את בננו עידן רז, בנם של אתי וארנון. הלב כואב ואנו משתתפים בצער המשפחה הרחבה כולה. נמשיך לתמוך וללוות את המשפחה ככל שיידרש.

בשורות רעות הגיעו גם לבית משפחת שפיר, עם היוודע דבר הירצחו של ירמי שפיר, אח של עוזי ואיטה, בקרב על ביתו בניר עוז. תנחומינו לעוזי ולמשפחה כולה.

אנו מחבקים את אילאיל, יוגב, יהלי ועדן ואת משפחות דפני/ילון הרחבות ומייחלים לבשורות מרגיעות.

המדינה כולה נכנסה למצב מלחמה וככזאת, נכנסנו גם בקיבוץ לתפקוד במצב חירום, תחת צוות צח"י (צוות חירום יישובי). צוות זה פועל בהתאם לנהלים של משרד הרווחה ושל מועצת מטה אשר.

לצערו, כפי שלמדנו גם באירועים קודמים, באירוע חירום כנראה אי הוודאות גדולה. למדנו זאת גם במגפת הקורונה, ולכן אנו מנסים להיערך לכל תרחיש עתידי. בסקירה הבאה אפרט את מהלכי צוות צח"י מאז פרוץ המלחמה (שבת 7.10) ועד היום.

אסיים באיחולים לימים טובים יותר, שחיילינו בסדיר או במילואים ישובו בשלום אל ביתנו ושנחזור במהרה לשגרה המבורכת.

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	נר זיכרון
4-5	סיכום שבוע ראשון – צוות צח"י
6-11	עידן רז ז"ל
12-13	יאיר צור מספר על מלחמת יום כיפור
14	תיקון טעות ותודות
15	מודעות
16-17	גם דברים טובים קורים
18	הקמת כיתת כוננות

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלך, חברת מערכת: דפי עציוני, פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

כחברי מקהלת הקיבוץ הארצי אנחנו מפרסמים את המודעה הזו. לא מעט מחברינו הם תושבי עוטף עזה.

דליה ומוכה:

אנו, מקהלת הקיבוץ הארצי, חברי תנועת ההתיישבות העובדת, משתתפים בצערם וכאבם של המשפחות שאיבדו את יקיריהם ומכריהם.

ליבנו עם חברינו תושבי הקיבוצים ועם כל תושבי עוטף עזה והדרום, שפעלו בגבורה רבה! ומתמודדים כעת עם אובדן בלתי נתפס וחרדה. אנו מחבקים ומחזקים את ידי משפחות החטופים והנעדרים, ומלאי תקווה שיקיריכם יחזרו בשלום. מאחלים החלמה מלאה לכל הפצועים, בתקווה לימים של שלום.

לעוזי שפיר ואיטה אילת

כואבים איתכם

עם הירצח אחיכם בקיבוץ ניר עוז

ירמי שפיר ז"ל

אחד מקורבנות המתקפה

בקיבוץ ניר עוז ההרוס

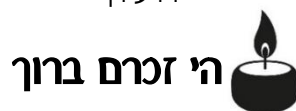
אין מילה שיכולה לתת ביטוי לאסון זה.

כואבים איתכם,

מכל בית עין המפרץ

נר זיכרון

נפטר 7.10.1996	כספי אריה	נפטרה 11.10.1951	קלרפלד סבינה
נפטר 23.10.1997	שנהב אריה	נפטר 3.10.1955	גרברשפוט גרשון (אבא של בנציון רשף)
נפטרה 23.10.1997	אגם זהבה	נפטרה 8.10.1962	ד"ר מירס דוד
נפטר 24.10.1999	ברמן מנדל	נפטרה 29.10.1971	מרקוביץ רבקה (אמא של שלומית אטד)
נפטרה 7.10.2003	שנהב רחל'ה	נפטרה 25.10.1972	כץ הינדה
נפטרה 3.10.2004	פלג רותי	נפל 7.10.1973	בר-זיו לוי
נפטרה 10.10.2004	קלין טוסיה (טובה)	נפל 8.10.1973	אמיצי זבולון
נפטרה 11.10.2005	פורצובסקי רינה	נפטרה 14.10.1976	פרלמן רוחקה
נפטרה 8.10.2006	שחף בני	נפטר 1.10.1977	אמיצי אהרון
נפטרה 26.10.2007	רוזנפלד שרה	נפטרה 29.10.1983	אלפנדרי אסתר (אמא של משה מזרחי)
נפטרה 12.10.2008	אופיר שמואל	נפטר 17.10.1985	ראוך שמחה
נפטרה 28.10.2008	קליינמן יוכבד	נפטר 8.10.1987	רייז צבי
נפטרה 29.10.2011	בוסתן תמר	נפטרה 23.10.1995	פנדלמן פרד'ה
נפטרה 16.10.2016	כהן יוסף	נפטרה 24.10.1995	גולן צפורה
נפטרה 17.10.2022	חני אילן		
נפל 7.10.2023	רז עידן		

סיכום שבוע ראשון - צוות צח"י

צוות צח"י עין המפרץ בנוי בשגרה על ממלאי תפקידים רלוונטיים:

- **תמיר שחף** - ראש צוות צח"י
 - **שמעון להט** - רב"ש וממלא מקום מנהל צח"י
 - **אורון קושניר** - מנהל עסקים- דובר חוץ, כרגע נמצא במילואים
 - **ניצן שחף** - מנהלת תפעול ולוגיסטיקה וממלאת מקום ראש צוות צח"י
 - **גלית זייד** - משאבי אנוש
 - **אילן שחף** - תשתיות
 - **שי ליסאי** - חשמל
 - **שימריה בר שלף** - רוחה
 - **כרמל טבצ'ניק** - אחראית פריפריה
 - **טלי ג'אנו** - ביתנו
 - **זהר איפרגן** - בריאות
 - **שרון סיון** - תקשורת
 - **איל מולד** - דוברות פנים + תקשורת
 - **מתן גפן, עמר עמיר, ענת קורן ואיתי כהן** - חינוך
 - **אושרית אבוהצירה** - חדר אוכל
 - **כרמל פרטליס** - מרכולית
 - **דנה רוטמן** - תרבות
 - **אריה רז** - תשתיות ומבני ציבור
 - **הדר עמית** - אחראי כיתת כוננות ימא, כרגע במילואים (מחליפה- דגנית)
 - **גל דקל** - בהתנדבות, הצטרפה לסייע בלוגיסטיקה בחמ"ל ואנו מודים לה מאוד.
- כאמור, הצוות הנ"ל מבוסס על בעלי תפקידים שבשגרת החיים בעין המפרץ. אנו רואים בו צוות חזק ומסודר, ותפקידו לארגן את הפעולות הנדרשות במצב חרום ולשמור על המשך תפקודי של הקהילה ככל שניתן.
- שיגרת הצוות** - הצוות מתכנס באופן מידי בעת חירום ומוציא הנחיות מיידיות לציבור. במצב בטחוני, הצוות מונחה ע"י הוראות מחמ"ל המועצה, המנוהל ע"י ראש המועצה וסגנו וקב"ט המועצה.
- מקלט י.מ.א נבחר לשמש כחמ"ל (המקלט משותף עם דיירים שכנים).
- עם פרוץ אירוע בסדר גודל כזה, הצוות מתכנס בין 1-2 פעמים ביום, מעלה את הצרכים לטיפול, נותן מענה ומנסה להתאים פעולתו לאירוע הנוכחי.

פעולות שנקטו עד כה:

1. גיבשנו את תמונת המצב הרלוונטית לנו. הבנו כי מדובר באירוע בטחוני מורכב וגדול וכי עלינו להתארגן לכל תרחיש אפשרי לתקופה ארוכה.
2. **כיתת כוננות** - הבנו שיש לתגבר צוות כוננות. שמעון חילק אקדחים שהיו ברשותו, ועל בסיס החברים בעלי הנשק הוקמה כיתת כוננות להתערבות מהירה. מתוכננים להירכש נשקים נוספים, אך חשוב להדגיש כי הנושא מורכב בצורת ההפעלה ויכולתנו כרגע לאמן אנשים חדשים מוגבלת. חברים הנושאים עימם נשק מוזמנים להתנדב לכיתת הכוננות אצל שמעון.
3. **שמירה** - כיום נערכנו לפטרולים של שמירה המבוססים על מתנדבים. בראייה לטווח רחוק הוחלט שיש לבסס את השמירה ולייצר שמירה אזרחית קבועה לאורך הלילות, על

מנת למנוע כל צרה שלא תבוא. לפיכך אנו נידרש לקיים בשבועות ואולי בחודשים הקרובים סבבי שמירה. כל התושבים בגילאי 21-70 יקבלו תורנות שמירה של 5 שעות. השמירה תהיה בזוגות (1 מפטרל ברכב, 1 שומר ליד המקלט), במשמרות של 5 שעות, בין השעות 06:00-20:00. בימים הקרובים יושמו בתאי הדואר פתקים עם מועד התורנות. אנו מצפים לביצוע ללא דופי, על מנת לשמור על חיי כולנו. חברים מעל גיל 70 או נשים המעוניינים/ות להתנדב מוזמנים לפנות לגלית.

4. **רווחה** - שימירת הקימה צוותים שונים לטיפול בצרכים השונים בקהילה. המשימות רבות. בין היתר: שמירה על קשר עם חברים/תושבים בודדים, קשר עם בעלי צרכים מיוחדים, קשר עם משפחות החיילים וחילי המילואים, עם משפחות ודיירי ביתנו, עם העובדות הזרות ועוד. אם משהו מעוניין להצטרף לאחד הצוותים, נא לפנות לשימירת.
5. **תקשורת** - היות ומקלט החמ"ל משותף עם חברים, נדרש להעבירו למקום ניטרלי יותר. אי לכך אנו מתארגנים להעביר את החמ"ל, לאחר הכנת התקשורת, למקלט "הפעמון" שליד חדר האוכל, בו להערכתנו לא יהיה שימוש, במידה ונכנס לשגרת מלחמה.
6. **תשתיות** - אילן, בעזרתו של בני, הכינו מיכל מים רזרבי. למקרה הצורך אנו מגובים גם בשתי כניסות מים של מקורות.
7. **גנרטור** - החדש משרת את שיכון כ"א, משמר הים וביתנו. גנרטור ישן מחזיק את מרכז הקבוץ. גנרטורים נמצאים גם בענפים חיוניים.
8. **חינוך** - בשלב זה סגור. בתי הספר יתחילו להפעיל לימודים מרחוק. הצוות החינוכי בקיבוץ יהיה בקשר עם הצוותים ועם החניכים, שכמו כולנו עוברים תקופה לא קלה. חלקם של ההורים כאן חשוב מאוד. מי שזקוק לעזרה או ייעוץ מוזמן לפנות לצוות החינוך.
9. **סיוע לישובי הדרום** - הצוות פונה להנהלת הקהילה להרים פרויקט מתאים ולהעביר סיוע לקיבוצי הדרום שנפגעו בצורה משמעותית. חברים המעוניינים להירתם למשימה זו מוזמנים לפנות לגלית.

10. **משאבי אנוש** - גלית מטפלת בכל נושא המשאב האנושי, יחד עם ניצן וגל דקל שהתנדבה לסייע. נעשה מיפוי של מפת התושבים בקיבוץ, כולל אורחים שבאו להתארח, שכירים ועובדים זרים. חשוב לנו לדעת כל הזמן על מיקומי בית האב. נבקש את שיתוף הפעולה שלכם - כל יום מפורסם במקומי לינק למילוי דו"ח נוכחות בקיבוץ. מספיק למלא אותו פעם אחת, אך במידה ונעשה שינוי כלשהו בהרכב המשפחתי שלכם, בבקשה הכנסו ועדכנו.

לסיכום, אנו כנראה בפתחו של אירוע ארוך. נבקש מכלל החברים, הבנים והתושבים לתת יד במאמץ הקהילתי הביטחוני. מצאו את הדרך לשמור על שגרה בריאה ככל שניתן, אך היו ערניים למתרחש והקפידו לקרוא את הודעות צח"י.

נאחל בריאות איתנה לכולם. נחזק את המשפחות שנפגעו יקיריהם ונקווה לשלומם של חיילינו באשר הם.

בברכה,

תמיר שחף - ראש צוות צח"י

בתמונה: טקס הורדת הדגל לחצי התורן

עידן רז ז"ל

הספדים שנישאו בבית העלמין

אתי ספדה

הספד לעידן – בני היקר :

אני עומדת כאן בהתרגשות ובכאב ורואה את כולכם, כל האנשים שבאו לבושים באדום למעננו ולמען עידן.

מי שלא יודע, עידן היה מאז ומתמיד מפיק אירועים, מסיבות, מפגשי חברים, טיולים ומה לא? תמיד אחראי על הכספים (ראש מבריק למספרים, בדיוק כמו אבא ארנון), אחראי על הקניות והאוכל בפרט, וכל הפקה קטנה כגדולה הייתה מלווה בהתלהבות, קלילות ושמחת חיים מדבקת. גם כשהגיע למשפחת גולני, ברור היה לכולם שעידן אחראי על הגיבוש החברתי, על שימור גאוות היחידה והיחד המשפחתי והחזק שכל כך מאפיין את היחידה.

ברגע זה, אני בטוחה שאם עידן מסתכל עלינו מלמעלה, הוא לא היה מאמין שהצלחנו כמוהו, לארגן ביד רמה הפקה של הלוויה שתשאיר חותם לעוד הרבה שנים. להצליח לגייס ולאחד כמות של אנשים שהגיעו מכל קצוות הארץ (ואני יודעת שיש פה לא מעט אוהדים של מכבי ואוהדים של בית"ר, שעבורם הצבע האדום זה ממש סוף העולם, ועדיין בחרו לשים על עצמם אדום ולהיות היום מחוברים כולנו יחד לרוחו של עידן). אז תודה על המחווה. בימים אלו התחושות הן קשות ונוראיות לכולנו, באמת תחושה של סוף העולם.

ביום שני בשעה 07:30 בבוקר, לאחר יומיים ללא שינה, קמנו עם תקווה בלב כאשר אחת האימהות כתבה בקבוצה שלנו שיש חיילים מגולני שמסתתרים בבונקר... באותו הרגע הרגשתי שכל הכוחות חוזרים אלי וישר התחלתי לאפות עוגיות, שיהיה משהו מתוק בבית לרגע שעידן יחזור.

תוך כדי אפיה שוחחתי עם שקדי בפייס טיים, שהיא בכלל בווינגטון ואצלה אמצע הלילה... אני מעדכנת אותה שיש שביב של תקווה, ושניה לאחר מכן הנורא מכל קרה!

3 חיילים, קב"ט של הקיבוץ ואנשי מד"א מופיעים אצלנו בבית, והשתיקה רועמת, ברורה, מפלחת את הלב והנשמה, והראש מסרב להאמין למידע שעובר ללא מילים.

יום קודם התחושה הייתה שעידן שבוי. הוא לא היה באף רשימה של הרוגים ופצועים, ורצינו להאמין שאולי עדיף להיות שבוי לאור הזוועות שרואים בתקשורת. היום אני כבר לא יודעת להגיד מה עדיף? להיות שבוי אצל חלאות אדם? להיות פצוע וחי אבל מת בנשמה? מה שאני כן יודעת להגיד שהגורל של עידן בחר להמשיך הלאה מאיתנו, כמו עוד עשרות חיילים ופלוגות שלמות שנמחקו. ועל זה עוד ידובר בהיסטוריה... עוד שואה שהעם היהודי עובר.

עם כל זה, בחרנו היום להביא תדר אחר. **בחרנו לקיים לווייה אדומה.**
הצבע האדום היה הצבע שליווה את עידן לכל מקום (קבוצת הפועל תל אביב הייתה אהבתו הגדולה).

הצבע האדום מסמל גם את שפיכות הדמים, שזועקת לכל עבר בימים אלה.
הצבע האדום מסמל עבורנו את הלב של עידן, שימשיך להדהד ולפעום בנשמתנו לעד.
הצבע האדום יגביר את תדר האהבה שבינו, וייתן לנו כוח להמשיך הלאה בזקיפות קומה. אנחנו כמשפחה בחרנו בחיים, בחרנו להמשיך קדימה לצד הכאב, בחרנו להמשיך לצחוק, לבכות, להיות בעשייה והתפתחות מתמדת.

עידן היה ילד סנדוויץ' אופייני. בן ראשון אחרי שתי בנות. תמיד אהב להיות במרכז העניינים. היה ילד של קצוות – ילד טוטאלי. נתן את כל כולו בכל דבר שאהב ושהיה לו חשוב. **הפועל תל אביבי היתה במקום הראשון** – בכדורגל ובכדורסל. את כל המשכורת הצבאית הקדיש למשחקים, חולצות, צעיפים, דגלים, מדבקות וכל מה שקשור לאדום ולהפועל. **אהבה גדולה נוספת הייתה כמובן לגולני**, למשפחתיות ולנשמה של היחידה. תוך כדי שירות נבחר עידן להיות מצטיין מח"ט, וכך אמרו עליו: הראשון לעזור בכל משימה, לוחם שאכפת לו מהסובבים אותו, רתום למפקדיו ורואה את המשימה לנגד עיניו. עידן הוא דמות מרכזית לחיוב, הן במחלקה והן בפלוגה. היום המסירות והנתינה מקבלים משמעות מצמררת, תרתי משמע.

אהבה נוספת הייתה הילדים... עידן עוד לא זכה להביא ילדים משלו, אבל הוא זכה להיות נערץ ואהוב על ידי ילדים רבים, שאותם חנך והדריך במסגרת החינוך החברתי בעין המפרץ. בכישרון מולד הוא ידע להגיע לכל ילד וילדה, הוא ידע לזהות את הילדים הרגישים, המאתגרים ולהיות שם בשבילם... הוא אהב להשתטות איתם, לשחק איתם כדורגל, כשתמיד ברקע מוסיקה מזרחית בפול פוליום, כי הרי צריך להכניס אווירה של שמחה. רק לפני שבועיים, כשישבנו בארוחת הצהריים אצל הסבים, סיפרת לנו שאתה מתכנן אחרי

השחרור לחזור לעבוד

במרחבים... אבל תכניות לחוד ומציאות לחוד.

עוד אהבה שנכנסה לחיינו

בעשרת חודשים האחרונים

היתה יובל, בת הזוג שלו, שסיפרה לנו שמהרגע הראשון שהם נפגשו היה ברור לה שהוא האחד. רק ביום חמישי האחרון, לילה לפני שהוא שחזר לצבא, היא שאלה אותו - מתי אתה נותן לי טבעת? האם בתת מודע היא הרגישה משהו?

בתור אמא אני שמחה ומאושרת לדעת שלפחות הוא הספיק לחוות גם אהבה בחייו, אהבה ראשונה ועוצמתית מאוד, ועל כך אני אסירת תודה לך יובל, על רגעי האושר והשמחה שהבאת לו.

אנחנו ההורים, האחים, הסבים, הדודים, האחיינים וכל החברים נהיה חזקים ומאוחדים. נדאג להנציח את הרוח שלך במעשים טובים למען הסביבה, הקהילה והמדינה. נדאג לפזר אהבה ואור, להיות בזקיפות קומה ובנחישות ולהמשיך הלאה. **הצבע האדום** יהיה היום חלק בלתי נפרד מאיתנו, נתחבר לצבע החיים, ללב שמזרים דם וכוח לכל כלי הדם בגוף ובנשמה. הבית שלך מעכשיו והלאה יהיה כאן, רק כמה מאות מטרים מהבית שלנו, שלך. מבטיחים לדאוג שחלקת הקבר שלך תהיה מוקפת בכלניות אדומות וצמחים אדומים מכל הסוגים, קבר שלא ניתן יהיה להתעלם ממנו - מריח, מלבלב ותמיד עם צמחים חיים. עידן שלנו, תישאר צעיר לנצח, ואתה רק בן 20.

אוהבים אותך לעד,
המשפחה

שקד ספדה

תמיד כששמשהו קורה הדבר הראשון שאני עושה זה לכתוב. היום זו פעם ראשונה שאני לא מצליחה להעביר את הרגש, את התחושות הנוראיות שלי, למילים עליך. אני כותבת לך ורועשת, לא מפסיקה לבכות. כל הימים הנוראיים הבטן לא הפסיקה להתהפך, וחשבתי שידעתי שזה כי אתה בסדר ושאני רק מחכה לשמוע את הקול שלך, שתגיד לי שאתה בסדר, שלא יכולת לענות כי שמרת עלינו ואתה בדרך לחבק אותנו וזהו, זה נגמר. ובסוף הבנתי שזה לא יקרה יותר, שאני לא אשמע יותר אותך, שמעכשיו אתה רק אצלי בלב בפנים, שאני לא אוכל להרגיש אותך אפילו לא עוד פעם אחת. הייתי נותנת הכל כדי שתהיה פה עכשיו, כי באמת היה לנו את החיבור הכי מיוחד שיכל להיות. לא היינו צריכים הרבה מילים כדי להבין אחד את השניה, ידענו בדיוק מה אנחנו רוצים להגיד רק ממבט אחד. גם כשלא שיתפת במילים היית מדבר איתי בשקט ובדרך המיוחדת שלך שהבנתי אותה הכי טוב, ידעת שאני תמיד איתך כמו שידעתי שאתה תמיד איתי. אני עדיין לא מעכלת את זה. מרגיש לי שעוד שניה אתה תרד מהרכב עם המדים, הכי חתיך בעולם, נצחק ביחד על הכל ונשים את זה מאחורינו. אבל לא, הפעם זה לא יקרה. הפעם כבר לא יהיה מי שיגור אצלי בדירה כל פעם שאני לא בארץ, לא יהיה מי שיבקש ממני שאאסוף אותו כי הוא תקוע בחורים במדינה, כי הוא יעשה הכל כדי לראות עוד משחק של הפועל, יהיה הפעם רק מישהו ששומר עלינו מלמעלה. עידן, אני רק רוצה לבקש שלא תעלם לי מהחלומות ומהמחשבות. בבקשה תמיד תבוא להיות איתי מרחוק, זה הדבר היחיד שעוד יחזיק אותי, אותנו, את כל המשפחה, כי אתה היית הלב של כולנו ולנצח תהיה.

אני אוהבת אותך לתמיד,
שקד

דברים שזיו כתבה לפני שמצאנו אותך

אני יודעת שאתה שומע אותי איפה שלא תהיה. תכף יבוא אליך ויקחו אותך למקום בטוח, אני בטוחה בזה. אתה הכי חזק שאני מכירה, אולי לא אמרתי לך את זה מספיק, אבל אני אוהבת אותך ברמות, אתה האח הכי טוב שיכולתי לבקש. איזה כיף שיש לי אותך! כבר יומיים לא שמענו אותך, אבל אני מרגישה אותך. אני יודעת שאתה בסדר. כולם דואגים, כולם מחבקים, ורק רוצים לשמוע ממך. הלוואי שהסיוט הזה יגמר ותחזור אלינו והכל יחזור להיות רגיל, שתגיע הביתה, תנהם עלינו, תיסע למשחק של הפועל עם דגלים קשורים לאוטו כמו שאתה אוהב, ונחזור לשגרה, אתה מסטלבט עלי ואני עליך. איזה כיף שיש לי אותך. אני מקווה שהקשר שלנו יתחזק, אני רוצה שהוא יתחזק. אני רוצה להכיר אותך יותר, שתשתף יותר למרות שאתה לא אוהב. כמו כולנו ששומרים הכל בבטן... אבל מה לעשות, ככה זה משפחת רז. תשלח לנו איזה סימן, אני יודעת שאתה כאן. אנחנו מחפשים אותך ודואגים. מבטיחה לך שיבואו להציל אותך, אני יודעת את זה, אני יודעת שאתה בסדר ♥

זיו

יובל ספד

לאן הלכת? עוד לא מעכל שאתה לא חוזר, שאתה לא פתאום באמצע היום דופק לי על הדלת ובא להציק לי, לצחוק איתי, או שתרושום לי להביא לך דברים לחדר באמצע הלילה. אני יודע שתשמור עלינו מלמעלה. את ההכי טובים פשוט לוקחים! עידן, אתה אח שלי לתמיד. אני אוהב אותך, אתה תהיה לי חסר, אח שלי.

יובל

עילום ספדה

דון דון שלנו, בן דוד יקר שלנו. איך נפרדים, מה אומרים, איך מעכלים? אנחנו מסרבים להאמין שזה המצב, מסרבים לסכם. דון דון, היית משהו מיוחד. ילד מלא בחן, חייכן, אוהב ואהוב. היית פשוט כולך לב, גם באופי שלך וגם הלב של המשפחה והחברים. אין אחד שלא התאהב בך ונכנסת לו עמוק ללב, כזה אתה. תמיד היית כזה אופטימי ושמח, החיוך הנבון שלך ילווה אותנו לעד, בטח אם היית פה עכשיו היית מחייך אותנו ואומר – מה, כל זה בשבילי? ואיך אפשר בלי האהבות הגדולות שלך, הפועל וגולני. השבוע שלך מנוהל לפי המשחקים של הפועל, קודם כל משחק ואז כל השאר. רק ביום שבת לפני שבוע וחצי ישבנו אצל סבים ודיברנו לגבי היומולדת של סבתא. אמרנו שניסע למסעדה בשבת הבאה, ואתה ישר אמרת – רגע, אני צריך לוודא שאין הפועל. התשוקה שלך ואהבה האמיתית והטהורה הזאת פשוט מדהימה. וגולני, מבחינתך זה היה רק גולני, אהבה ממבט ראשון, משני הצדדים. הגעת וישר נכנסת ללב העניינים. פעם ראשונה שאפשר להגיד עליך שהיית צהוב. והשיחות שלך ושל איתם בארוחות בימי שבת על הצבא, גולני נחל, נחל גולני, שיחה שבנויה על מושגים צבאיים שרק אתה ואיתם מבינים, וכולם יושבים מסביבכם, מסתכלים בעיני עגל ומנסים להבין באיזו שפה אתם מדברים. דון דון, אנחנו מקווים שטוב לך שם למעלה ושאתה נח. מבטיחים לזכור אותך כמו שהיית רוצה. מבטיחים לאהוב את הפועל כמו שאתה אהבת. אוהבים אותך, גאים בך, ובעיקר מתגעגעים אליך, גיבור שלנו.

עילום

בת הזוג יובל ספדה

הי אהבת חיי, מה אני יכולה להגיד?

לא היית עידן רק של גולני או הפועל, או עידן רק של החברים והצחוקים והשטויות, או רק ילד שלא מפספס אף ארוחה משפחתית. היית גם עידן שלי, היית הרגיש שלי, החבר הכי טוב שלי. זה שבכה איתי בסיטואציות לא נעימות ודקה אחר כך ניגב לי את הדמעות ועשה הכל בשביל שאצחק. זה שיצא מהבסיס במיוחד ליום ההולדת שלי ועשה לי את היום הזה להכי מאושר שהיה לי. זה שידע להגיד לי מתי אני טועה ומתי אני מגזימה ובלי שום מטרה לפגוע, רק כדי שאדע לתקן את עצמי, בשבילי, בשבילך, ובשביל הזוגיות הזו...

אני לעולם לא אבין איך אצטרך לדבר עליך בלשון עבר, כי אתה כל כך חי בתוכי. נגעת בכל כך הרבה אנשים, הסתכלת על הטוב שקיים בכל דבר, גם באנשים וגם בסיטואציות, ידעת איך לצאת מהן מחוזה יותר. גם בתאונה ידעת שמה שיעזור לך זה לקחת את החברים ולנסוע לבית חולים לבקר.

אני זכיתי בעידן שכל החיים איחלתי לעצמי לקבל, לזוגיות שכל כך רציתי לשמור עליה לנצח נצחים. וזה היה התכנון שלנו, בין שנתיים לארבע אחרי השחרור, מתי שירגיש נכון, רק שתתחתן צעיר. לצערי, אהבה שלי, זה כבר לא יקרה בשבילנו לעולם.

תודה אהבה שלי, שאהבת אותי. תהיה בטוב, אני אוהבת אותך בכל נשימה שלי. תודה שהיית לצידי בעשרה חודשים האחרונים, ותודה ששמרת עלי עד נשימתך האחרונה. אני יודעת שהיית טוב מידי לעולם הזה.

אני אוהבת אותך ואמשיך לאהוב בכל נשימה שלי ומבטיחה, שאספר לעולם מי היית. תנוח על משכבך בשלום אהבה שלי.

יובל

עידני אהוב - לא הבנתי? היה לנו הסכם ואתה הפרת אותו ככה פתאום... היה לנו הסכם שאתה חוזר לעבוד במרחבים ובנעורון ואנחנו חיכינו לך... ומה עכשיו? התנאים לא טובים? זה השכר? בוא נדבר - רק תחזור אלינו!!

לדבר עלייך ואלייך בלשון עבר זה לא נתפס ולא הגיוני, ואני גם לא רוצה. תסתכל עידני כמה אהבה ידעת לתת. איזה דמות להשראה ולהערצה היית עבור כל כך הרבה ילדים, ילדות, נערים ונערות, ולנו האנשים שעבדו איתך ולצידך. עבורי הייתה זו זכות לפגוש וללוות אותך לאורך כל כך הרבה שנים. "אם אין לי מי לי" - זה אתה! המדריך, המוסדניק, הגבר... עידני זה כל כך נכון. לנסוע על הקלאב קאר עם מוזיקה מזרחית בפול ווליום כי צריך תמיד להרים את האווירה, לשחק כדורגל עם הילדים במגרש מכל הלב, ולנצח בריבועים כמו שאתה אוהב.

החיוך שלך ייחרט לי בלב לעולם,
הלכו אחריך במערכת כולם,
הטוב לב שלך תמיד היה לקום ולעשות
ובכל מקום בו היית ידעת פשוט עידן להיות.

איפה אתה עידן? ולכן בחרת ללכת? יש לי עוד הרבה מה להגיד עליך עידן רז: אתה גיבור, אתה יפה, חתיך, מוכשר, כריזמטי ומנהיג. חיכיתי לך שתחזור אלינו לחינוך. מבטיחה לך עידן שנשמור על אנרגיית המוסדניקים שהשארית עליה חותם. שנחבק את הדודים והבני דודים שכל כך חשובים לך, שנשמור על יובל, זיו ושקד, ועל יובל שלך. ושנשמור ונחבק את אמא אתי ואבא ארנון.

נוח לך ילד מנוחת עולמים. אוהבת ואוהבים אותך כל כך, שלך לעולם.

עמר, בשם החינוך החברתי

י"איר צור מספר על מלחמת יום כיפור

המשך מהעלון הקודם - סופר בערב סיפורי לוחמים שהתקיים שנה אחרי המלחמה, ב- 27.9.74. תיעדה: צשקה ארנון ז"ל. תודה לשוב שמצאה והעבירה לנו את הסיפור.

הרושם שנותר היה קשה מאוד. מלבדנו נסעו עוד שני גדודים של החטיבה, וכולם חזרו בבושת פנים, מפני שמספר הטנקים שלנו היה קטן מאוד לעומת הכוח העומד מולנו. ביקשנו אישור לסגת לתל פארס, שם התארגנו. ביום ו' קיבלנו פקודה לנוע. נסענו כ-30 ק"מ באזור קונטרה על כביש דמשק לאזור תל-שערה. שם שמענו מדן לנר, המפקד החדש באזור, שכוחות עירקיים מנסים לחתוך את הכוחות הישראליים באזור זה, ויש להקדים אותם ולתפוס את תל-אל-מסחר, כי מי שיזכה בתל-אל-מסחר יזכה בקרב.

עשינו אחורה פנה ודהרנו על הכביש בדרך אל התל (על הכביש היה מחסום מוקשים, שבפינויו נפצע המ"פ). לפנינו הצליחו לעלות על התל 4 טנקים, ושאר הטנקים שהגיעו, ביניהם הטנק שלי, נתפסו בדרך ע"י העירקים שהחלו לירות עלינו. היה מצב מאוד לא נעים – כשעה לפני החשיכה, אחרי כמה שעות ריצה ארוכות ועם תחמושת מועטה, ניהלנו קרב לא למען להדוף אותם אלא כדי לחלץ את עצמנו. הקרב נמשך כשעתיים, כולל למעלה מחצי שעה בחושך. עם רדת החשיכה היה מצבנו קשה פי כמה, מפני שלעירקים היו אמצעים לירי בלילה, ולנו לא היו. בלילה הם החלו לנצל את יתרונם. אני זוכר במיוחד איך שטנק אחד החל לטווח עלי, ואני ראיתי את הפגזים מתקרבים. ניסיתי להחליף מקום, להסתתר מאחורי איזו גבעה כדי שלא יפגע בי, אך הוא ראה אותי טוב מאוד. לבסוף אמרתי לתותחן: תראה הבזק – תירה עליו. התותחן ירה ופגע ממרחק 600 מטר, וזה היה הישג גדול. הצלחנו לפגוע בשלושה טנקים שלהם. הם פגעו בטנק אחד שלנו והיינו צריכים להשאירו בשטח, כאשר בנוסף אליו נאלצנו להשאיר בשטח עוד 2-3 טנקים בשל מחסור בדלק, ביניהם הטנק שלי (השלישי שלי!). קיבלנו אישור לסגת. בחסות החשיכה התגנבנו עם הטנקים לכפר ג'אבה. באנו לשם מתוך הנחה שהעירקים ינסו לתפוס את הצומת החשובה מאוד ליד כפר ג'אבה. למזלנו העירקים לא עשו זאת. נשארנו על התל, ולמחרת בבוקר הסתלקו ממנו, והתל נכבש על ידינו חזרה ללא קרב. אני פוסח על מספר ימים מלאי קרבות באזור כפר ג'אבה נגד סורים, עירקים וירדנים. בימים האחרונים של המלחמה זזנו לחלק המזרחי של המובלעת הסורית, שם החזקנו שלושה ימים תחת לחץ חזק מאוד של הדיביזיה העיראקית שישבה למרגלות התל, וניסתה להיות הכוח האחרון המבצע פעולות התקפיות. היו להם 180 טנקים, בעוד הכוח שלנו מנה 30-40 טנקים. עמדנו במקום אחד בלי לזוז, הכוח העירקי שלט למעשה על כל הגזרה המזרחית של המובלעת, ואנו נאחזנו בו ממש בציפורנים עד שהם ניסו לכבוש אותו. ביום ראשון נעזרנו בהתקפה של חטיבה משוריית, שניהלה אש קדימה לכיוון מזרח. אלא שהם לא ראו שהעירקים ניסו לאגף אותם מדרום עם 10 טנקים. ממש בדקה האחרונה הספיק המח"ט לשלוח אותנו. הפלוגה שלנו הספיקה להגיע כ-800 מטר מאחורי הטנקים שלנו, תקפנו באש חזקה והשמדנו את הטנקים העירקים תוך 10 רגעים, ובזה תמו ניסיונותיהם לתקוף באותו יום.

ב-17.10 הודיעו לנו שנשב על תל ענתר, וחטיבה 7 תבוא מצד צפון ומצד דרום, והם ינסו לתפוס את הדיביזיה העירקית בהתקפה משולבת מדרום מזרח. אם מהלך זה היה מתבצע אני מניח שאפשר היה לעשות הרבה מאוד – בצד הסורי לא היה אז כבר שום כוח טנקים ממשי. היו להם 300 טנקים שעמדו באזור דמשק עם צוותים עייפים או צעירים מאוד, והצבא העירקי והירדני שהיה מולנו היה הכוח היחיד בעצם הכשיר לקרבות. באותו יום היו העירקים בשלבי נסיגה, ואילו הצלחנו לדחוף אותם יכולנו להעמיק את המובלעת במספר מטרים מכובד. אך אנשינו לא הגיעו. לפנות ערב החלו העירקים לחזור לכפר לרגלי תל ענתר. עמדנו על התל, והיינו

בטוחים שאלה כוחות ישראליים שמגיעים, כי הם הגיעו על "זלדות" (נגמ"שים אמריקאיים). לפני החשיכה הורידו חיילים מהנגמ"שים שהחלו ללכת ברגל. ברגע מסוים הם נעלמו לנו מהעיניים ולא הבנו למה. הסתבר שהם נכנסו לתעלות שהובילו מתל שמש עד למעלה, ופתאום נתגלו מאות חיילים כחצי קילומטר מאיתנו. היינו די בפאניקה. ביקשנו סיוע ארטילרי אך הוא לא הגיע. ירינו עליהם פגזים והם נשכבו ותפסו עמדות. כעבור חצי שעה נפלו פגזים של הארטילריה שלנו, והם נסוגו בחזרה אל הכפר.

בלילה נשארנו עם 6 טנקים על התל. יתר הגדוד פנה 3 ק"מ אחורה אל החניון, וגם הגדוד השני היה כ-5 ק"מ מאיתנו. היו לילות ללא ירח, היינו עייפים מאוד אחרי שנלחמנו כל הזמן, הציוד שלנו היה אפסי. בקשר אמרו לי כל הזמן שצריכים לבוא צנחנים להחזיק את התל ואז נתפנה. משום מה זה לקח הרבה זמן, כשעה וחצי שהיו קשות מאוד. כשהגיעו לא ראיתי אותם מגיע, ופתאום מישהו דפק לי על הראש, הוצאתי את הראש החוצה וראיתי מחלקה של צנחנים. הם תפסו עמדות על התל, וכל הלילה אבטחו את החניון שלנו. כל הלילה היתה הפגזה ארטילרית קשה, נפלו מאות פגזים והיה בלתי אפשרי להירדם. היינו זקוקים לתחמושת, ובאופן מפתיע הגיעו מיכליות דלק – אף אחד לא הסכים להגיע אלינו עם דלק, אלא עם ליווי של כל המפקדה. תחמושת לא הגיעה בכמות מספקת. עם בוקר עלינו שוב על התל, וכל היום קיבלנו רוסם שהעירקים לא מנסים לעשות שום דבר. אותו לילה החליפו אותנו וירדנו אחורה. למחרת שוב עלינו על התל וגם הפעם היה יום שקט.

הלילה האחרון, ה-19.10, היה הקשה ביותר. היתה הפגזה קשה מאוד. אני הייתי אז על ציר הדרך במרחק ק"מ מהתל. הייתי בחסימה אז הגיעה אלי תחמושת ומיכליות הדלק, אך לא הצליחו להביא תחמושת ודלק למי שהיה במרחק מן הציר. נרדמתי, והתעוררתי כאשר המג"ד קרא בקשר עם שחר. היחידה שעל התל דיווחה בקשר שרואים עשרות או מאות עולים על התל. זה התחיל עוד בלילה, אך ראו אותם רק עם שחר. אחרי ויכוח קשה קיבלו פקודה לעזוב את התל. הם עזבו, אך התברר ששלושה חיילים עם ג'יפ לא ירדו איתם מהתל. הוחלט לנסות לעלות לתל הגבוה והתלול עם טנקים. נשלחה פלוגה של כ-4 טנקים בנסיעה של 4 קמ"ש. כשהתקרבו למעלה ראו אנשים מאותתים להם – בואו. תחילה חשבו שאלה חיילים שלנו, אך אח"כ נראה שיש יותר מדי אנשים והם פתחו באש. היו שם כ-400 חיילים עירקיים שעלו במשך הלילה בתעלות, ואחריהם היו אמורים לבוא הטנקים שלהם, והם חשבו שהטנקים שלנו הם שלהם. זו היתה התנגשות עם כוח גדול, מצויד בבזוקות, R.P.G. ומיני נשק. בנוסף לכל הצרות, בגלל זווית העליה החברה שלנו לא יכלו לראות את העירקים, אלא לפנייהם ואחריהם. הם ירו על העירקים והורידו להם את הראשים, וכך התקדמו באיטיות. בסופו של דבר זרקו על הטנקים רימונים. כל הטנקים נפגעו פרט לאחד. הצלחנו לחלץ שני טנקים. אני הסתכלתי על כל האירוע מלמטה, וזה היה מזעזע לראות את הבזוקות וה-R.P.G. מתפוצצים על הטנקים. אך בסה"כ זה היה מהלך מוצלח, מפני שהוא גרם לעירקים לזוז מהתל. ספרנו להם 50 הרוגים. בנוסף, הגדוד השני שעלה על התל מצא שם את הג'יפ. הסתבר שהצוות שנעלם לנו הסתתר בבונקר וניצל.

כשעלינו למעלה על התל ראיון עשרות טנקים בתנועה בשיירה מעלה אבק, כמו בסרטים, במרחק של כמה ק"מ. הם נסעו במהירות בשטח מישורי לכיווננו. זו היתה התקפת טנקים שאחורה קצת, ובזכות זאת אנו הצלחנו להקדים ולתפוס את הגבעה. היינו כ-25 טנקים. פתחנו באש ממרחק 4 ק"מ, וכתוצאה מכך לא היו הרבה פגיעות, פגענו בכ-10 טנקים. העירקים נעצרו, עזבו את הטנקים, והחיילים התפנו ברגל או ברכבים אחרים. ספרנו 68 טנקים נטושים. לאחר שהמתנו כמה שעות לעזרה שהבטיחו לנו, ושלא הגיעה, חזרו העירקים בשעות אחה"צ ונסוגו. בהמשך נתפס שדר שנשלח ממפקד הדיוויזיה העירקי לסורים, ובו הוא דיווח כי על התל יושבת יחידה ישראלים עיקשים, ושהוא מסתלק מהכוונה לכבוש את התל.

באותו יום, יום ו' ה-19.10, נגמרה למעשה הלחימה על הרמה. ההתקפה האחרונה שהיתה על הרמה היתה על תל ענתר. באותו יום קיבלנו אישור לזוז אחורה ולנוח אחרי 16 ימי לחימה. פנינו אחורה ומאז לא נלחמנו.

חיקון טעות (נכתב לפני המלחמה בדרום)

עמוד

בבדיקה שערכתי ברשומות, תאריך בחירתם של ניצן שחף ותמיר שחף הינו 30.10.2019. ולשאלתך גלית - מדוע לא פניתי אליך באופן אישי: הנושא אינו אישי בינך לביני. הנושא הוא ציבורי, ועל כן יש ליידע את ציבור החברים במהלכים וטיפול בנושאים אלו, מה שלא נעשה עד כה. ועוד באותו נושא - מבקש ליידע את ציבור החברים מה מתקדם בעניין מנהל כספים.

תשובה מגלית:

אני כרגע טרודה בעניינים של מלחמה מעל הראש. כל הנושאים השוטפים הלא דחופים נדחים עד להודעה חדשה, כולל טיפול באיוש המשרות וחילופי הקדנציות או מענה לשאלות על גבי העלון. אעביר עדכון בימים רגועים יותר. שולחת מפה את תנחומי למשפחות רז ושפיר ומייחלת כמו כולנו לבשורות טובות אצל משפחת דפני.

למי התודה ולמי הברכה

תודה חמה למיכל ואורלי רוזנפלד על עונת הרחצה בבריכת השחיה. הכל היה יום יום מאורגן, נקי ומסודר. מעבר לשחיה הפכתם את המקום למפגש חברתי ותרבותי, ועל זה אומרים שאפו. תודה רבה לדגן כמציל, שדאג שגם נצא במצב טוב מהמים... לאחר השחיה נפלא שיש לנו את הברכה, כברכה פרטית וביתית. תודה לכם מכל השחיינים - שלומית פרדו

תודות רבות

חברים יקרים, רוצה להגיד תודה ליקי עומר, שלקח על עצמו והכין הרבה מאוד מקלות לנעילת הממד, וגם לאבשול, שהוא ויקי עוברים מבית לבית ועוזרים לכל אחד שמבקש.

קול חמו וקול כלה

מזל טוב לנישאים הצעירים
בני עין המפרץ

לי מירס ונועם שמיר

ברכות להורים

גילה ורון מירס

נוגה וצור שמיר

ולסבים דן ורמה ומשה ידלין

מזל טוב לכל המשפחה

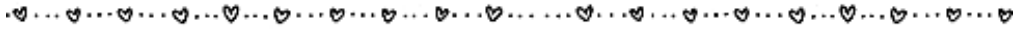
מכל בית עין המפרץ

מסבבא

הרווחה ו"סבבא" מזמינים אתכם ביום רביעי 18.10 בשעה 09:00
למפגש על כוס קפה ומאפה עם ורד אריאל לשיח רגשי ולתמיכה.
מוזמנים - שמרית וצוות "סבבא"

החל מיום חמישי 19.10 נתחיל בהתעמלות על כיסא עם הדר.
ההתעמלות תתקיים בחדר-אוכל, שעה 09.00-10.00.

חברי סבבא - הנכם מוזמנים לפגישה עם ורד אריאל, מנהלת
עמותת הותיק, שתדבר איתנו על בית הוותיק "אשרינו" שמוקם
במתחם ביג רגבה, ותספר לנו על תכניות הבית שיוצעו לנו
הוותיקים, כולל לימודי י.ה.ל.

בהתאם

למצב הקשה

בו אנו

נמצאים,

ייתכן

והמפגשים

המוצעים

לפניכם

יידחו

קיימות מעשית במרחב היישובי והמוסדי

מרכז קיימות גליל מערבי, בשיתוף עם המועצה האזורית מטה אשר, מזמין לתוכנית
שנתית שמיועדת לתושבים, פעילים ויזמים, ועבור בעלי תפקידים בתחומי נוי, תחזוקה,
פיתוח, תכנון, חינוך, קיימות.

התוכנית משלבת ידע ופרקטיקה במגוון רחב של תחומים ונותנת כלים מעשיים,
המאפשרים לשפר את היחסים בין האדם והאדמה. נלמד לזהות את המשאבים הקיימים
ביישוב, ובאמצעותם ליצור מערכות פשוטות ומקיימות, על מנת להנות מסביבה פוריה
ומשגשגת.

אקולוגיה מעשית בבית ובקהילה ◀ קואופוסט ◀ בוסתנאות מסורתית ◀
ג'נת מאכל קהילתית ◀ מי נאכל ◀ יצרנות ◀ הצלף חייט

קורס בן 14 מפגשים, החל מה-25.10 עד ל-15.5.24. אחת לשבועיים בימי ד'
בשעות 09:00-13:00 בקיבוץ חניתה.

לפרטים והרשמה: לירון זיו – 052-8343202

תודות רבות

תודה לג'ני פטלך ומירי
פוטרמן שיזמו קבוצת
וואטסאפ לאיסוף תרומות,
ותודה לחברות הקיבוץ
שהצטרפו לקבוצה.
למעוניינים/ות להצטרף –
הלינק להצטרפות נמצא
בקבוצת הודעות תרבות
במקומי.

גם דברים טובים קורים

עם תחילת המלחמה קמו יוזמות והתארגנויות מבורכות – תעסוקה לילדים + מסאז' להורים; ילדי המרחבים עזרו לארגן את המועדון למנחמים את משפ' רז; חדר האוכל חווה עדנה ♥

עידן שלנו אוהבים
אותך לנצח
משפחת המרחבים
עין האכרז

לָדִים לֵה שֶׁחָה

מזל טוב
לנועה ואדם גלאון
להולדת הבת

רותם

אחות לנמרוד
מזל טוב לסבים
כרמן ושאול גלאון
שתדעו אושר ונחת
מכל בית עין המפרץ

לָדִים לֵה שֶׁחָה

מזל טוב
לבר הראל
להולדת הבת

אלה

אחות לרותם ואריז
מזל טוב לסבים
סיגל ומושון בן ארוש
שתררו נחת מהקטנה
מכל בית עין המפרץ

המועצה מקימה כיתת כוננות אזורית ומחפשים מתנדבים. מדובר בגיוס מלא למילואים ושירות ת"פ המועצה. המעוניינים מוזמנים לפנות אל גילי אהרוני.

הקמת כיתת כוננות

פיקוד העורף מחוז צפון מוביל את משימת איתור פוטנציאל תושבים אשר יקבלו נשק ויגויסו לשירות מילואים פעיל, לאיוש כיתות כוננות בכלל רשויות המחוז, וזאת במטרה לחזק תחושת הביטחון ויכולת התמודדות הרשות למול איומים חיצוניים, תוך העלאת החוסן ומוגנות תושבי הרשות.

להלן הקריטריונים לתושבים אשר יאושרו לקבלת נשק:

1. בעל רובאי 03 ומעלה בשירות הצבאי.
2. היעדר רישום פלילי.
3. תושב הרשות ומתגורר ברשות.
4. שחרור משירות מילואים פעיל בצה"ל במהלך 10 השנים האחרונות (בפטור).
5. מילוי ההצהרה המצורפת.
6. חתימה על נוהל אחסנת נשק (נוהל 119).
7. במידה ומבקש חתימה על נשק בעל פרופיל רפואי נמוך מ- 72 הוא יידרש להעביר שאלון רפואי.

מפקד מחוז צפון
בצלאל שנייד, אל"ם

דרוש/ה לימא מזכיר/ת סמנכ"ל שיווק

תיאור התפקיד:

- מתן שירותי משרד לסמנכ"ל השיווק ולכלל המשווקים
- תיאום פגישות
- טיפול בהזמנות לקוח
- שירות לקוחות טלפוני
- בק-אופיס למשווקים
- אדמיניסטרציה שוטפת
- מהווה כתובת ללקוחות וגורמים חיצוניים ונותנת פתרונות לבעיות וצרכי לקוחות

דרישות התפקיד:

- בעל/ת תודעת שירות ויחסי אנוש טובים
- ידע וניסיון בתוכנות אופיס ו-ERP – יתרון
- מוסר עבודה גבוה
- יכולת תפקוד בתנאי לחץ
- משרה מלאה

קו"ח ניתן לשלוח לליאת כץ, מנהלת משאבי אנוש י.מ.א, עד ה-16.10.23,
למייל liat@ima.co.il